

[Stein.]

værdig Indflydelse paa de Films, der fremføres, uden Indsats af Kapital, Evner og Forretningsdygtighed og uden Risiko at skovle Penge ind. Jeg tror, man har Lov til at sige, at det Billede, der her gives, er ikke saa lidt fortegnet, og der vil kunne anføres adskillige rent praktiske Vidnesbyrd om, at hele denne Fremstilling er skæv og urigtig. Medens den gældende Lov tillader Justitsministeren at lægge Beslag paa 10 pCt. af en Biografs Overskud ud over 20 000 Kr. — en Bestemmelse, som, efter hvad der er oplyst i det andet høje Ting, praktiseres fuldt ud —, indfører det foreliggende Lovforslag en Skala med Afgifter stigende op til 11 750 Kr. af et Overskud paa 35 000 Kr., og derudover 65 pCt. af det Beløb, hvormed Overskuddet maatte stige ud over de 35 000 Kr. Oprindeligt var Skalaen endnu kraftigere, idet den lagde Beslag paa $\frac{3}{4}$ af hele Indtægten ud over 25 000 Kr.

Naturligvis kan der anføres adskillige Grunde for, at Staten betinger sig en Afgift af de Bevillinger, den meddele, men paa den anden Side kan man i det foreliggende Tilfælde ikke uden videre se bort fra, at Biografteatervirksomhed i Forvejen er stærkt belastet, idet Staten forskudsvis tager 40 pCt. af Billetindtægten, uanset hvorledes Resultatet af det enkelte Teaters Drift stiller sig, uanset hvilket Overskud det giver, eller om det maaske slet ikke maatte give Overskud, men Underskud. I Forhold hertil betyder det maaske ikke saa meget, at man paaligner Bevillingshaverne en Afgift, der skal dække Omkostningerne ved Censuren. Men det er dog lidt ejendommeligt, at Afgiften ikke blot yder Dækning, men har en saadan Karakter, at man hidtil har regnet med og i Fremtiden ogsaa regner med paa denne Konto at faa et Overskud, saa at der i Virkeligheden er Tale om en ekstra Skat. Hertil kommer altsaa den meget stærke Afgiftsskala, som er foreslaaet i det foreliggende Lovforslag. Det vilde maaske ikke være helt af Vejen, om man ogsaa regnede en lille Smule med, tog en lille Smule Hensyn til Hønen med Guldæggenes. Naar Bevillingshaverne ud over Afgiften har svaret deres Skat til Stat og Kommune, vil der i hvert Fald kun blive en saa smal Margin tilbage, at det, der bliver tilovers til Imødegaaelse af Risiko og alt, hvad der i øvrigt kan melde sig, i Virkeligheden er meget ringe. Det vil meget let gaa ud over Initiativet, det vil meget let gaa ud over Evnen til at gøre den Indsats, som Udviklingen maatte kræve, og vi kan i Fremtiden, ligesom vi har gjort det i en ikke fjern For-

tid, komme til at staa over for meget betydelige Krav. Det vil ogsaa meget let komme til at gaa ud over de Bekvemmeligheder i Teatrene, som nu engang er noget, der betyder en Del for Publikum.

Den højtærede Justitsminister er selv klar over, at han ved den foreslaaede Afgiftsskala er kommet meget langt ud; selv om Skalaen er blevet reduceret noget, er den dog stadig meget stærk. Et Vidnesbyrd herom har man i Lovforslagets § 5, hvorefter den bevilgende Myndighed skal godkende Lejekontrakten i Tilfælde, hvor en Bevilling udnyttes i lejede Lokaler. Denne lidt ejendommelige Bestemmelse motiveres i Bemærkningerne til Lovforslaget med, at Bevillingshaverne fremtidig som Følge af den foreslaaede Forøgelse af Afgiften vil være mindre interesserede i en rimelig Fastsættelse af Lejen. Hvad der gælder Fastsættelsen af Lejen, kommer imidlertid ogsaa til at gælde, eller kan komme til at gælde, adskillige andre Omkostninger. § 5 og de dertil knyttede Bemærkninger er derfor en meget alvorlig, i Virkeligheden fuldkommen fældende Dom over det System, der her foreslaas, idet der deri simpelt hen ligger en Erkendelse af, at Afgiftsskalaen er ført saa langt ud, at den svækker Bevillingshaverne Interesse i sund Økonomi. Stærkere kan det ikke siges, end den højtærede Justitsminister selv har sagt det i Bemærkningerne, haardere kan Dommen i Virkeligheden ikke fældes over dette System.

Den højtærede Justitsminister foresatte en Række Bemærkninger om Produktionsselskaberne og den Understøttelse, man gennem det foreliggende Lovforslag ønsker at give disse til Fremme af dansk Filmproduktion. Den højtærede Justitsminister raillerede noget over, eller opholdt sig i alle Tilfælde noget ved den Stilling, mit Partis Ordfører havde taget i det andet høje Ting, hvor man har paataalt den foreslaaede Ordning, der gaar ud paa at give forskellige Produktionsselskaber en Bevilling, der er afgiftsfri. Hvis Situationen var den, at man med Hensyn til Afgifter blev staaende ved den gældende Ordning, vilde Forholdet maaske ikke blive saa grelt, men naar man her gaar over til en meget skrap og stærk Afgiftsskala, saa ligger der heri en uhyre Begunstigelse for enkelte Selskaber, samtidig med at man unddrager selve den Filmfond, som er noget af det nye her i Forslaget, en betydelig Indtægt. Man har fra mit Partis Side i det andet høje Ting kritiseret dette, dels ud fra de Betragtninger, som jeg har anført, dels ud fra den Betragtning, at man paa en urimelig Maade